

Økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestagers talepapir

Det talte ord gælder

Anledning: Besvarelse af KOU alm. del samrådsspørgsmål C og D

Tid og sted: Torsdag den 27. februar 2014 kl. 14.00-15.30 i Kommunaludvalget

Samrådsspørgsmål C

Vil ministeren redegøre for, hvad det realiserede provenu er ved lov nr. 581 af 18. juni 2012 (lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat), herunder om det realiserede provenu er identisk med det, der var forudsat i høringsnotatet til lovforslaget, og mener ministeren i forlængelse heraf, at loven har levet op til intentionerne?

Samrådsspørgsmål D

Vil ministeren redegøre for præcis, hvor mange grundejere der har oplevet en stigning i ejendomsskatten som følge af lov nr. 581 af 18. juni 2012 (lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat), om dette antal er identisk med de 38.000 ejendomme, der blev nævnt under behandlingen af lovforslaget, og mener ministeren, at loven dermed har levet op til intentionerne?

Væsentligste budskaber

- Samrådet vedrører lov nr. 581 af 18. juni 2012 om ændring af lov om kommunal ejendomsskat.
- Lovændringen havde til formål at løse det problem, at det i forbindelse med skatteopkrævningen for 2012 var blevet afdækket, at lovens § 1, stk. 4 rummede en uhensigtsmæssig beregningsregel af grundskatteloftet, som indebar, at nogle grundejere slet ikke betalte grundskyld eller en meget lav grundskyld.
- Ændringen af loven indebar, at den måde, som kommunerne havde beregnet grundskylden på efter lovens § 1, stk. 4 frem til og med 2011, blev lovfæstet med virkning for 2013 og frem.
- Samrådet fokuserer på de provenumæssige konsekvenser og antallet af ejendomme omfattet af lovændringen. Det blev i forbindelse med behandlingen af lovforslaget skønnet, at kommunerne i 2013 ville få et merprovenu i størrelsesordenen 113 mio. kr. sammenlignet med 2012, og at ca. 38.000 ejendomme ville blive berørt af lovændringen.
- Ministeriet har ikke lavet nye skøn over provenuet eller antallet af ejendomme, der var omfattet af lovændringen. Det skyldes, at kommunernes it-system til grundskyldsberegningen ikke er indrettet på at kunne lave særskilte opgørelser for enkelt paragraffer og stykker i loven.
- Loven har levet op til intentionerne. Formålet med loven var at lukke et skattehul og løse det problem, at nogle

grundejere slet ikke betalte grundskyld eller en meget lav grundskyld.

- Formålet med lovændringen var ikke at skaffe et større provenu til kommunerne og øge beskatningen af grundejerne.
- Lovændringen var ikke et forsøg på at snige en øget boligbeskatning ind ad bagdøren under dække af en teknisk lovændring.

Indledning

Spørgsmålene i dag ligger i forlængelse af besvarelsen af Kommunaludvalgets spørgsmål nr. 25 og 26, som (også) blev stillet efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V), og som jeg besvarede den 17. december sidste år.

Spørgsmålene vedrører lov nr. 581 af 18. juni 2012 om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. Altså en sag, der ligger godt 1½ år tilbage.

Lovændringen havde til formål at løse det problem, at det i forbindelse med skatteopkrævningen for 2012 var blevet afdækket, at lovens § 1, stk. 4 rummede en uhensigtsmæssig beregningsregel af grundskatteloftet.

VK-regeringen havde tidligere fjernet en tilsvarende fejl vedrørende lovens § 1, stk. 5 i 2010.

I begge tilfælde var problemet, at fradrag for forbedringer var opgjort i et senere års højere prisniveau end den grundværdi i basisåret, som det blev fratrukket i. Herved blev der beregnet for lav en grundskyld.

I begge tilfælde blev der anvendt samme løsning. Nemlig at fradrag for forbedringer ikke længere kan fratækkes i basisåret ved beregningen af grundskatteloftet.

Løsningen indebar *i begge tilfælde*, at lovgivningen blev tilpasset kommunernes tidligere praksis.

Ændringen af ejendomsskatteloven i juni 2012 lovfæstede med andre ord den måde, som kommunerne havde beregnet grundskylden på efter lovens § 1, stk. 4, frem til og med 2011.

Kommunernes beregning var imidlertid i strid med den tidligere lov, og der er som bekendt sket en tilbagebetaling til de berørte grundejere.

Lovændringen i 2012 betød kort og godt, at skattehullet blev lukket med virkning for 2013.

Jeg vil gerne understrege, at hverken lovændringen fra juni 2012 vedr. § 1, stk. 4, eller lovændringen i december 2010 vedr. § 1, stk. 5, indebærer, at fradrag for forbedringer ikke længere kan give en lavere grundskyld.

Fradraget skal fortsat fratrækkes i årets aktuelle vurdering. Og det betyder, at grundejere fortsat får en lavere grundskyld som følge af fradraget, hvis grundskylden beregnes af den aktuelle grundværdi.

I dag er det ca. 10 pct. af grundejerne, der betaler grundskyld af den aktuelle værdi, mens de resterende ca. 90 pct. betaler grundskyld af grundskatteloftsværdien. Men på sigt skal alle jo betale grundskyld af den aktuelle værdi, og alle får dermed på sigt glæde af et evt. fradrag.

Jeg vil dog lige præcisere, at det alene gælder fradrag, der er givet før 2013. Fradrag for grundforbedringer ved udstykning af grunde blev jo som en del af skattereformen for 2012 fremadrettet afskaffet med virkning fra 2013. Skattereformen blev som bekendt vedtaget af et bredt flertal i Folketinget.

Så meget til indledning. Herefter vil jeg svare konkret på de to samrådsspørgsmål.

Samrådsspørgsmål C og D

I spørgsmål C ønskes der en redegørelse for, hvad det realiserede provenu er ved lov nr. 581 af 18. juni 2012, herunder om det realiserede provenu er identisk med det, der var forudsat i høringsnotatet til lovforslaget.

I spørgsmål D ønskes der en præcis redegørelse for, hvor mange grundejere der har oplevet en stigning i ejendomsskatten som følge af lov nr. 581 af 18. juni 2012, og om dette antal er identisk med de 38.000 ejendomme, der blev nævnt under behandlingen af lovforslaget.

I forlængelse af begge spørgsmål ønskes det oplyst, om loven har levet op til intentionerne.

Besvarelse af den første del af spørgsmål C og D

Den første del af spørgsmålene har jeg svaret på ved besvarelsen af Kommunaludvalgets spørgsmål nr. 25 og 26 den 17. december 2013.

Jeg oplyste, at det fremgik af høringsnotatet, at kommunerne i 2013 ville få et merprovenu i størrelsesordenen 113 mio. kr. sammenlignet med 2012. Skønnet var baseret på, at kommunerne omkring påsken 2012 havde tilbagebetalt et tilsvarende beløb for ejendomsskatteåret 2011 vedrørende § 1, stk. 4-sagerne til grundejerne.

Beløbet udgjorde differencen mellem skatten opgjort efter de dagældende regler i 2012 og så den tidligere kommunale praksis for beregning af skatten frem til 2011. Hvis denne praksis, som blev stadfæstet med lovændringen med virkning for 2013, havde været lovlige, skulle kommunerne jo ikke have tilbagebetalt noget til grundejerne. Derfor er det naturligt, at de økonomiske konsekvensberegninger tager udgangspunkt i tilbagebetalingen.

Herudover kan jeg tilføje, at der ved besvarelsen af spørgsmål 1, der blev stillet af Kommunaludvalget i forbindelse med behandlingen af lovforslaget, blev oplyst, at tilbagebetalingen også omfattede enkelte andre sager. Ud af tilbagebetalingen udgjorde § 1, stk. 4 ca. 100 mio. kr. inkl. renter.

Når der i høringsnotatet og besvarelsen af de seneste spørgsmål fra Kommunaludvalget var anført et skøn på i størrelsesordenen 113 mio. kr., er det indgået, at der måtte forventes en vis stigning fra 2011 til 2012.

I forbindelse med lovforslaget blev det imidlertid ikke forsøgt at skønne mere detaljeret over eksempelvis udfaldet af verserende klagesager på området, hvor mange nye ejendomme der måtte blive omfattet af reglerne eller opreguleringen med reguleringsprocenten. Der var altså tale om et forholdsvis groft skøn i forhold til at illustrere problemet med den daværende lovbestemmelse.

Endvidere har jeg i besvarelsen af spørgsmål 25 og 26 oplyst, at tilbagebetalingen vedrørte knap 38.000 ejendomme. Det skal her bemærkes, at en ejendom kan omfatte mere end en bolig eller husstand. Men da udmålingen af grundskyld sker på ejendomme,

er det ikke muligt at afdække, hvor mange boliger eller husstande, der er blevet berørt af lovændringen.

Endelig skal jeg nævne, at ministeriet ikke har lavet nye skøn over provenuet eller antallet af ejendomme, der var omfattet af lovændringen. Det skyldes, at kommunernes it-system til grundskyldsberegningen ikke er indrettet på at kunne lave særskilte opgørelser for enkeltparagraffer og stykker i loven.

Besvarelse af den anden del af spørgsmål C og D

Det fører mig over til besvarelsen af den anden del af spørgsmålene, om loven har levet op til intentionerne. Hertil kan jeg klart svare ja.

Formålet med loven var at lukke et skattehul og løse det problem, at nogle grundejere slet ikke betalte grundskyld eller en meget lav grundskyld. Og det er der blevet rettet op på.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke var afgørende at fremskaffe et bestemt provenu eller sikre, at kun en mindre gruppe af grundejere blev berørt af lovændringen.

Nogle har fremført, at lovændringen isoleret set har indebåret en forhøjelse af grundskylden, og at der er sneget en øget boligbeskatning ind ad bagdøren under dække af en teknisk lovændring. Det vil jeg gerne afvise.

Faktisk mener jeg, at der er flere fordele forbundet med den gennemførte lovændring, som jo betød, at den tidligere praksis i kommunerne frem til 2011 blev lovliggjort.

For det første var skatteniveauet kendt for borgerne, hvorfor de i forhold til 2011 alt andet lige ikke mærkede store stigninger i grundskylden.

For det andet var det en væsentlig fordel, at kommunerne kendte fremgangsmåden og derved vidste, at denne kunne administreres i praksis.

For det tredje var den valgte løsning analog til den metode, som den tidligere regering vedtog i december 2010 vedr. ejendomsskattelovens § 1, stk. 5.

Alt i alt synes jeg derfor, at der er tale om en hensigtsmæssig og fair løsning, som alene har haft til formål at lukke et skattehul. Ligesom den tidligere regering gjorde det i december 2010 vedrørende sager efter lovens § 1, stk. 5.